

Het duistere web

‘WIEEEEEEEEE!’ schreeuwde Spider-Man uit volle borst. ‘Wat een fantastische middag voor een slingerpartij.’ Spidey was onderweg naar Miles Morales en Gwen Stacy voor een trainingssessie.

‘Hé, kom eens naar beneden!’ schreeuwde een oude dame op straat.

‘Tijd om de mensen van New York City uit de nood te helpen’, dacht Spider-Man, terwijl hij naar beneden dook. De oude dame greep hem bij de arm en wees naar een rioolrooster.

‘Er zit daar een slijmmonster, Spider-Knul’, zei ze. ‘Haal het eruit.’

‘Man’, zei hij. ‘Het is Spider-Man. En die geur die je ruikt? Dat is geen slijmmonster. Dat is gewoon onze geweldig stinkende stad.’

‘Maar fijn dat je een bezorgde burger bent’, zei Spider-Man, die zijn web-schieters afvuurde en in een flits verdween. ‘Fijne dag nog, hè.’

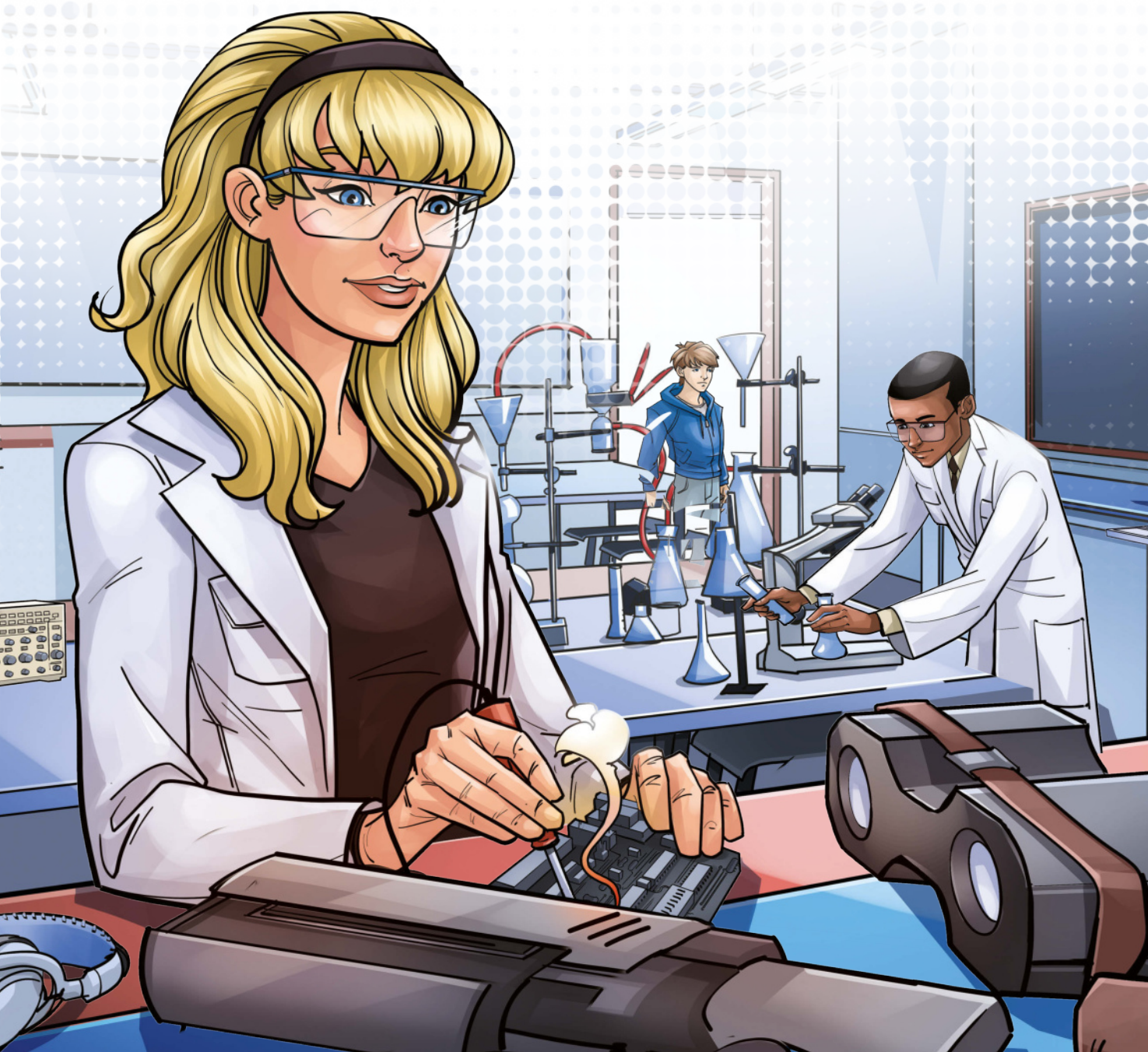
Nadat hij zijn pak had uitgetrokken, voegde Peter Parker zich bij Gwen en Miles in het laboratorium van de Midtown High School.

‘Hey vrienden, wat hebben we hier?’ vroeg hij opgewekt. Peter zag dat Gwen aan een heel bijzonder toestel prutste.

‘Wat is dat?’ vroeg hij.

‘Gewoon een geluidskanon waar Miles me mee helpt’, antwoordde Gwen. ‘Ik ben de accu aan het afwerken.’

‘Geweldig! Maar we moeten ervandoor’, zei Peter.

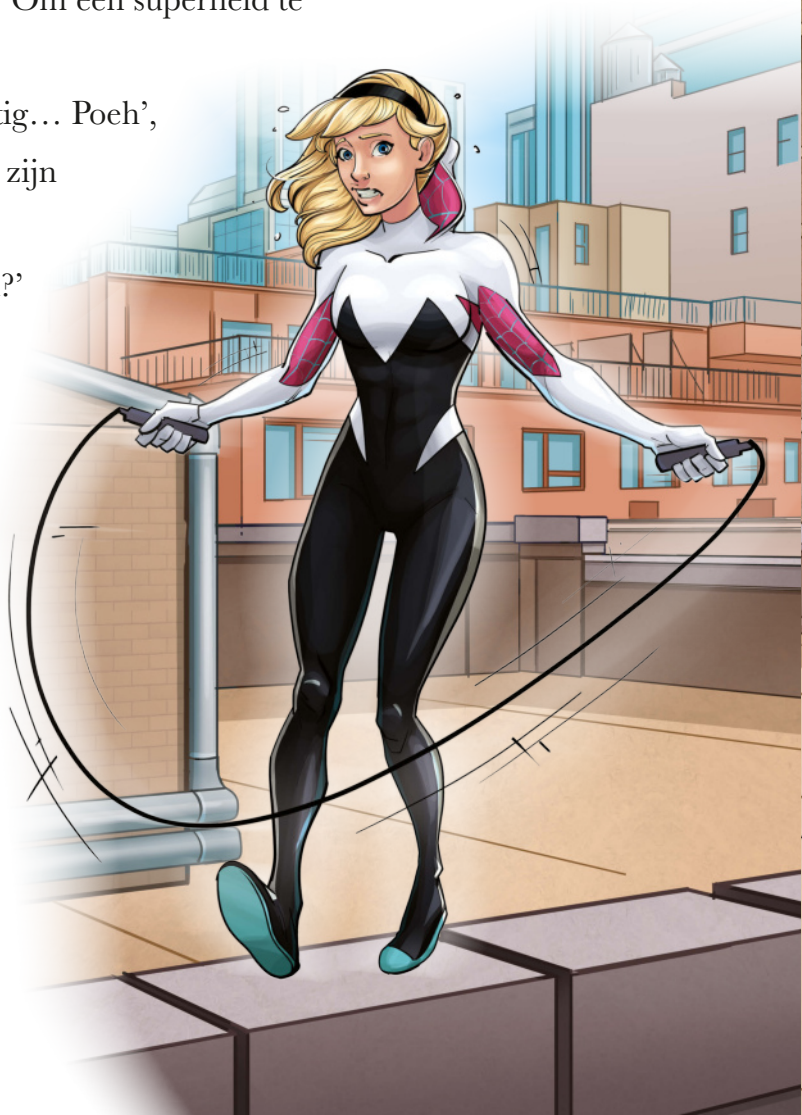

‘Vandaag nemen we een aantal eenvoudige trainingsoefeningen door’, zei Spider-Man een paar minuten later, zodra ze op het dak stonden. ‘Let goed op. Om een superheld te worden moet je hard werken.’

‘... achtenveertig... negenenveertig... Poeh’, kreunde Miles toen hij neerzakte na zijn vijftigste push-up.

‘Hoe zullen we ons team noemen?’ hijgde Gwen onder het springtouw. ‘Wat denken jullie van de Aranea-maatjes? Of Spider-Gwen en haar ge-gwen-dige vrienden?’

‘Heel cool, hoor, maar je loopt op de zaken vooruit. We moeten eerst leren samenwerken voor we aan een naam kunnen denken’, antwoordde Peter.

De helden zetten hun maskers op. ‘Genoeg geoefend. Ik wil jullie iets laten zien. Ik heb aan mijn bio-elektrische Venom Stoten gewerkt. Ze kunnen allerlei soorten technologie verstoren’, zei Miles.

‘O ja? Probeer ze eens op mij’, stelde Spider-Man voor.

FZZZT! FZZZT! FZZZT! Spider-Man deed allerlei acrobatische buitelingen in de lucht om Miles te ontwijken. ‘Je Venom Stoten zijn te wild en ongetemd. Je richt je niet op je doelwit’, riep Spider-Man hem toe. ‘Blijkbaar heb je meer training nodig dan ik dacht.’

Gwen rolde met haar ogen. ‘Betweter’, mompelde ze.

Plotseling kreeg Gwen een heel gek gevoel. 'Jongens, mijn Spider-zintuig tintelt heel erg', zei ze.

Op de straat onder hen verschenen opeens lange, zwarte tentakels uit het riool, die nietsvermoedende voorbijgangers in de lucht slingerden.

‘O, o’, zei Miles. Hij schoot een web dat de burgers opving voor ze de grond raakten. ‘Dat was op het nippertje.’

‘Wat is er aan de hand, Spidey?’ vroeg Gwen.

Een potig, zwart wezen kwam tevoorschijn uit de kronkelende tentakels.

‘Venom’, gromde Spider-Man.

Die naam kende Gwen maar al te goed. ‘De buitenaardse symbioot die zich heeft verbonden aan de menselijke gastheer Eddie Brock!’ riep ze uit.

‘Je wil niemand kwaad doen, Eddie!’ schreeuwde Spider-Man. ‘Wil je niet liever samen een ijsje halen? Zoveel discodip als je wil! Dat klinkt toch goed?’

‘Eddie kan je niet horen, Sssssspider-Man’, siste de schurk. ‘Venom is de enige hier.’

‘Tja, dan is het spider-time!’ juichte Spider-Man. ‘Dat is een nieuwe kreet die ik uittest. Wat denk je? Mijn andere idee was “gaan met die spin”, maar die vond ik wat minder.’

Venoms gevaarlijke tentakels kropen dicht en dicht naar Spider-Man toe.

Spider-Man maakte zich uit de voeten. ‘Gwen, breng de burgers in veiligheid’, beval hij. ‘Miles, misschien is dit een goed moment voor die bio-elektrische Venom Stoten van jou.’

Venom zwaaide zijn tentakels alle kanten uit en verbrijzelde alles in zijn buurt. Miles richtte zijn Venom Stoten op de superschurk.

‘Bio-elektrische Venom Stoot!’ schreeuwde hij.

BAAAM!

Gwen ving een stuk puin dat op een groepje toeristen afstevende.

‘Welkom in New York’, pufte ze. ‘Sorry voor de rommel.’

‘En nu springt jullie vriendelijke superheld de grote finale in’, zei Spider-Man, die in de spotlights wilde blijven.

TSJIEP! TSJIEP! TSJIEP!

Hij schoot propjes plakkerig web in Venoms gezicht. ‘Mijn nieuwste lading webdraden is sterker dan ooit tevoren’, verklaarde hij aan zijn vrienden. ‘Zo. Daar zal hij nog wel een tijdje zoet mee zijn.’

